

GYÖNGYSZEM

Karácsonyi szám

„Az én juhaim hallgatnak a hangomra, és én ismerem őket,
ők pedig követnek engem.” /Jn 10,27/

2023. december 24.

Tartalomból:

- Karácsony belső gazdagsága (1-2)
- A karácsony üzenete számomra (2-4)
- Gyülekezeti kirándulás és lelkigyakorlat Sárospatakon (4-6)
- Lukátsi Vilma: Karácsonyi vendég (részlet) (7-9)
- Igehirdetés az idők szeretet-vendégségén (9-10)
- Örvendj világ! – Adventi játszóház (10-11)
- C.H. Spurgeon: Az Úr a mi igazságunk (12)
- Presbiteri fogadalomtétel (13)
- A 2023-as év anyakönyvi adatai (13-15)
- Hirdetések (15-16)

Karácsony belső gazdagsága

Az anyagi gazdagság sokak vágya, viszont kevesebbek lehetősége. A karácsonyi ünnepek idején néhányan fitogtatják bőkezűségüket, az elismertetés megszerzésének szándékával. Általános mérce, hogy aszerint értékelünk másokat, hogy vagyonuk és tehetőségük szerint ki mennyire gazdag. Az emberek többsége mégis inkább belső értékekre, belső gazdagságra vágyik. Jézus Krisztus lényéből, személyéből árad a belső gazdagság: az önmegtágadás, a jóság, a türelem, a szolgáló szeretet. Őbelőle árad mindaz, amiben mi koldusszegények vagyunk. A dicsőség az övé volt, mielőtt a világ lett (János 17,5). Mégis megüresítette magát és szolgáló formát öltött (Filippi 2,6-8). „Felhossa napját gonoszokra és jókra, és esőt ad igazaknak és hamisaknak” (Máté 5,45). „A szeretet türelmes” (1 Korinthus 13,4; Máté 18,26-27). Hogyan gazdagíthat meg bennünket ezekkel Jézus? Először is *felkelti bennünk a vágyat az elveszíthetetlen gazdagság iránt*. A földi kincs és a földi gazdagság „egyetlen óra alatt pusztul el” (Jelenések 18,16). „Ne fáradj azon, hogy meggazdagodj” (Példabeszédek 23,4). Viszont a lelki kincs és a lelki gazdagság, azaz Isten ígéje és országának dolgai örökre megmaradnak (Zsoltárok 119,89; Dániel 2,44 és 6,27). „Gyűjtsetek magatoknak kincseket a

mennyben” – biztat bennünket a mi Urunk (Máté 6,20). Másodszor pedig Jézus megmutatja, hogy az igazi gazdagság az Istennel való közösségben van (Lukács 12,20-21). Az Istennel való közösségbe bűnbánattal térhetünk vissza, ahogyan a tékozló fiú visszatért atyjához. Jézus buzdít bennünket az áldozatkészségre, az önzetlen ajándékozásra (Máté 19,21; 1 Timóteus 6,18-19). „A jókedvű adakozót szereti Isten” (2 Korinthus 9,7) Az Istennel való közösség szeliddé formál. Az a szelíd, akinek hatalma van, mégis lemond róla. „Boldogok a szelídek, mert ők öröklik a földet.” (Máté 5,5) Karácsony örömhíre ez: „*Ismeritek a mi Urunk Jézus Krisztus kegyelmét: hogy gazdag létére szegénnyé lett értetek, hogy ti az ő szegénysége által meggazdagodjatok.*” (2 Korinthus 8,9) A kegyelem Jézus Krisztus elvégzett váltságán alapul. Őbenne gazdagít meg bennünket, meg nem érdemelt kegyelemmel, „a minden kegyelem Istene” (1 Péter 5,10). Isten szeretete már akkor megmutatkozott irántunk, amikor még ellenségei voltunk (Róma 5,8-10). Megbocsátotta bűnünket, amikor megvallottuk Neki. Befogadott bennünket, és mint szerető Atyánk jelenti ki magát nekünk. Gyermekei vagyunk. Kiváltságos helyzetünk van. A kegyelem minden nap a rendelkezésünkre áll. Élhetünk belőle! Isten kegyelme ugyanis minden megváltottat biztosan eljuttat a célba (János 6,39). A megtapasztalt kegyelmet akkor fogjuk igazán dicsérni, ha majd mindent a mostaninál sokkal tisztábban látunk (1 Korinthus 13,12; 1 János 3,2). Töltekezzen hát szívünk az Úr Jézus kegyelmében!

/Kenyeresy Károly lelkipásztor/

A karácsony üzenete számomra

Ezekben a hideg, sötét napokban, szeretnék néhány szót szólni a karácsonyról. Nemcsak az időjárás hideg, a világunkban is tél és sötét van, mi keresztyénként világítsunk hát, mint a hegyen épült város. Hiszen már adventben a „várakozásban” vagyunk. Arra várunk és vágyunk, hogy újra átéljük a csodát, hogy Jézus Krisztus megszületett értünk és ezáltal Isten végtelen szeretete megmentett bennünket az örök haláltól. Remélem hívő református keresztyénként nem csak arra a karácsonyra várunk, ahol a főszerep az ajándékokon, a finom ételeken van. Esetleg éppen rettegünk az ünneptől, a magánytól, vagy épp a kötelező látogatásoktól, esetleg a rohanástól, attól, hogy most sem lesz pihenés, nem lesz nyugalom. Kedves Testvérek, ne hagyjuk, hogy az

---

idei karácsony is így teljen el! Isten szeret bennünket, bár bűnösök vagyunk, bánjuk meg bűneiket, térjünk meg, mert Jézus Krisztus azért jött erre a világra, hogy megmentse, ami elveszett:

„Mert azért jött az embernek fia, Hogy megkeresse és megtartsa, ami elveszett.” Lukács 19:10

Szeretném leírni Önöknek, hogy bennem milyen gondolatok vannak az ünneppel kapcsolatban.

A karácsony már gyermekként a kedvenc időszakom volt az évben és a legkedvesebb ünnepem. Bár akkor még a Jézuskát vártam és az ajándékokat. Ma felnőtként tudom és hiszem, hogy karácsonykor a Mennyei Atya a legnagyobb ajándékot adta nekem és minden embernek, Jézus Krisztust.

„Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” János 3:16

A karácsonykor Jézusban megnyilvánuló ajándék, pedig húsvétkor teljesedett ki, a kereszten, amikor önként értünk adta Önmagát. De a ma embere hogyan is értené és élhetné ezt át?! Önként odaadni magam? Azt már nem! Mi tolakodunk és könyökölünk, önmegvalósítunk és rohanunk, átlépünk másokon, nem viseljük el az igazságtalanságot és biztosan nem hallgatunk, ha szidalmaznak minket... Hogyan érthetnék meg, hogy a végtelen hatalmú Isten, aki ezt a csodálatos világot teremtette, akinek semmi sem lehetetlen, tehetetlen kisgyermekként erre a világra született, hogy a kiszabott időben mindenkitől megvetett emberként, szörnyű kereszthalált haljon ÉRTEM. Értem, aki sokszor még az áldozatot sem érti, nemhogy én hozzak áldozatot...

Karácsonykor lássuk ezt a végtelen Isteni szeretetet, ami mindent feláldoz értünk, még a fiú Istent is, hogy örök életünk legyen! Nem azért, mert megérdemeljük! Ezt az áldozatot a legjobb ember sem érdemelheti ki, bármennyi jótettet is visz véghez életében, egyedül Isten dönt róla, ez a **Kegyelem**:

„Nem azé, aki akarja, nem is azé, aki fut, hanem a könyörülő Istené” Róm 9:16

És bár Isten dönt arról, kinek kegyelmez, ez nem jelenti azt, hogy nekem nincs semmi dolgom, ülhetek tétlenül. A kegyelmet semmilyen jótettel,

akarással nem lehet kiérdemelni, pont ez benne az igazi csoda és ajándék, hogy mégis, ennek ellenére is **megkapjuk!**

Csak annak lehet igazi karácsonya, aki szeret! Szeretni bizony sokszor nagyon nehéz, ha megbántanak, ha csalódást okoznak, ha semmibe vesznek minket, de vajon mi nem ezt tesszük sokszor Istennel? Milyen sokszor nem szakítunk időt Rá, a Vele eltöltött időre, az elcsendesedésre... Isten mégis megbocsát és szeret bennünket, ezért bocsássunk meg mi is és szeressük a felebarátainkat!

„Szeretteim! Szeressük egymást, mert a szeretet Istentől van. Mindaz, aki szeret, Istentől született, és ismeri Istent. Aki nem szeret, nem ismeri Istent, mert Isten a szeretet.” 1Ján 4,7:8

A karácsony üzenete nekem az a mélységes és emberi ésszel felfoghatatlan szeretet, hogy bár haszontalan vagyok Istennek, Ő mégis értem nyúl, nem hagy elveszni! Jézus Krisztusban főpapot és közbenjárót ad nekem, aki szüntelen imádkozik értem és utat mutat nekem. A szeretet ünnepén tehát forduljunk egymás felé, de ne csak a szűkebb családnak, hanem a tágabb családnak a gyülekezeti tagjaink és embertársaink felé is. Lássuk meg hol adhatunk.

„Valaki e kis gyermeket befogadja az én nevemben, engem fogad be; és valaki engem befogad, azt fogadja be, aki engem elküldött;” Lukács 9:48

Minden gyülekezeti tagnak Istentől gazdagon megáldott, békés karácsonyi ünnepeket kívánok sok szeretettel!

/Bence-Bálint Ágnes Ivett/

Gyülekezeti kirándulás és lelkigyakorlat – Sárospatak, 2023. augusztus 18-19.

Nagy lelkesedéssel és izgalommal készülődtünk az augusztusban tervezett kirándulásra, hiszen testünk és lelkünk egyaránt vágyakozott a feltöltődésre. Már az autóbuszon megkezdődtek a programok, hiszen sok érdekes információt megtudhattunk Sárospatakról, a Református Kollégiumról, a Rákóczi családról vagy éppen a régmúlt idők ételeiről, praktikáiról. A frissen szerzett ismereteket gyorsan hasznosítani tudtuk – több-kevesebb sikerrel –, amikor megkaptuk a kitöltendő úti teszteket. Bizony nagy meglepetések születtek az eredményhirdetésnél.

Szállásunk a református teológia két kollégiumi épületében volt, aminek elfoglalása után megtekintettük a református templomot, kipróbáltuk annak akusztikáját és áhítatot is hallgattunk. Jó volt megpihenni és elcsendesedni a hűvös falak között.

Ebédünket, vacsoránkat és reggelinket a város egy, a diákság által közismert éttermében, a nemrég felújított „Mudrány Tápintézetben” ehettük meg. Nagyon hangulatos volt a múlt századi épületben, hálaadó énekkel megköszönve elfogyasztani ételünket.

Délután a Sárospataki Református Kollégium épületegyüttesét fedeztük fel: a Nagykönyvtárat, a Múzeumot az iskolatörténeti és egyháztörténeti kiállítással, az iskolakertet, a szoborparkot. Estére pedig még jutott időnk közös beszélgetésre a kollégium udvarán, falatka ételek, sütemények és helyi borok kíséretében.

Szombaton a Rákóczi-várat barangoltuk be, felfedeztünk titkos termeket (Sub Rosa), megmásztuk a Vörös-tornyot (a bátrabbak a torony legtetejéről gyönyörködtek a kilátásban), sőt még az ágyúöntés rejtelmeibe is betekintést nyertünk.

Láthattuk az ágyúk oldalán I. Rákóczi György jelmondatát, kirándulásunk vezérigéjét (persze latinul): „*nem azé, aki akarja, sem nem azé, aki fut, hanem a könyörülő Istené.*” (Róm 9,16). A napi áhítatokon erről az igeverstről hallgattuk a gondolatokat, magyarázatokat: az emberi és isteni akaratról, az ember és az Isten cselekvéséről. Nem feledtük el elődeink emlékét sem, amikor a temetőkertben meglátogattuk Gyülekezetünk volt gondnokának síremlékét.

A hazafelé vezető úton mindenkit megkértünk, hogy írjon pár gondolatot, mit jelentett neki ez a két nap, milyen érzéseket, emlékeket visz el a szívében. Egy olyan választ teszek most közzé a legvégén, ami talán a legszebben, legkifejezőbben mutatja meg ezt:

„Elvitt minket a mi Urunk Patakra, hogy megmutassa, sok száz évvel ezelőtt hogyan vonzotta mágnesként magához az Ő népét: diákokat, lelkészeket, fejedelmet, fejedelemasszonyt, mesterembereket, tanítókat, katonákat, nemeseket, kisasszonyokat és szolgálókat. Urunk vonzásába bekerülve tudtak nagyot alkotni. A szemünk-szánk tátva maradt a mesterműveket látva: Bibliák, könyvek, mives edények, terítők, taneszközök, ágyúk, épületek...használati tárgyak. A mi Urunk ötletei kifogyhatatlanok: napi értékes gondolat, igehirdetés, találmány dicsérte őt régen. És ma? Ugyanaz az út ma is, ugyanaz az Úr ma is! Az Ő

vonzásában, Ővele beteljesedve kiteljesedett életet élhetünk. Erőt adott, megelevenített, szeretete és kegyelme meggazdagított a 8 évestől a 80 év felettiig mindenkit. Hálásan köszönjük Neki!”

Lukátsi Vilma: Karácsonyi vendég (részlet)

„... történt pedig azokban a napokban, hogy Augustus császár rendeletet adott ki: írják össze az egész földet...”

Végighallgatták a születést a betlehemi istállóban, a pásztorokat, az angyalokat, a Kiseded templomi bemutatását...

- Nagyapa, – hangzott Klára hangja, – én elhiszem, hogy ez egyszer így volt, bár elég különös történet, csak azt nem értem miért emlegetitek? Hiszen elég régen történhetett...
- Régen bizony! Annyi éve, ahányat írunk. Ettől a születéstől kezdődik az időszámításunk...
- Micsoda? Ezt nem is tudtam! Az igaz, hogy régen nem i.e. volt a jele, hanem Kr.e. Csak nem az a kiseded volt a Kr.?
- Nemcsak volt, hanem most is az. Jézus, a Krisztus!
- Ezzel a névvel sokszor találkoztam csak valójában sose tudtam, mit jelent. Azt hittem olyan fölkiáltásféle...
- A te korodban én is ilyenfélét gondoltam, sőt azt is megkockáztattam, hogy éppen karácsony napján mentem el Kristóf barátommal síelni. Anyám aggódott, hogy nem érek vissza gyertyagyújtásra, mire én legyintettem – igaz, úgy, hogy ő ne lássa – és azt mondtam: igyekszem majd! Magamban meg azt gondoltam, másnap is nap lesz, sőt ünnep nem baj, ha elkésem...

Eleinte jól ment minden. A hó nagyszerű volt, egyre merészebb távolságok felé siklottunk, és mivel kitűnően tudtunk tájékozódni, hiszen ott nőttünk föl a hegyek között, az sem aggasztott bennünket, hogy újra havazott. Csak akkor, amikor hirtelen besötétedett. Kerestük a távoli fényeket, tekertük a nyakunkat a megszokott irányba, de nem láttunk semmit. Visszafordítottuk a léceinket, igen ám, de nem nyílegyenesen jöttünk, hát nem voltunk olyan biztosak... A nyomokat pedig befedte a hó. Egyre sűrűbben hullt.

Egymásnak sem igen mertük bevallani, milyen aggodalom szorongatta a torkunkat, csak mentünk amerre gondoltuk. Fogalmunk sem volt róla, mennyi ideje, az óránkat is hiába néztük, sötét volt, homály és hó... – aztán egyszerre vettük észre, hogy valami fény villan föl, nem is olyan messze.

- Odanézz! – kiáltott Kristóf, – gyertya az, vagy a szemem káprázik? – Én válasz helyett hahózni kezdtem, mire a fény megmozdult, ketté vált, az egyik kört írt a levegőben. Már kutya ugatását is hallottuk, majd egy

hangot: – erre, erre! – Aztán lassan kibomlott a homályból egy kalyiba, amolyan útépítők részére tákolt faház, annak ablakában égett a gyertya, előtte meg báránybőrösüveges ember állt a kutyával. Viharlámpával körözött, majd ránk mutatott, és a kutya elénk lábalt a hóban.

Benn a kunyhóban meleg volt, apró dobkályhában égett a tűz, karácsonyra emlékeztető gyantailattal. Szék csak egy volt benne, de a fal hosszában priccs húzódott, csergével takarva, előtte kecskelábú asztal, azon két tányér, két bögre, és tálban alma, dió...

Lesöpörte rólunk a havat, kendőt is adott, hogy törölgessük meg magunkat, közben szólt a kutyának, hogy engedjen bennünket a padra. Valami olyan melegség áradt belőle, hogy zavarban voltunk, nem tudtuk hová, kihez, érkeztünk...

- Mit csinál itt bácsi? – kérdezte Kristóf, pedig ennél fontosabb lett volna, melyik a legközelebbi falu vagy miegyéb, de az öregember komolyan válaszolt:

- Átvettem az ünnepi öröködést a családostól, hadd menjenek haza! Énnekem mindegy, hol várom az Urat!

Ezt nemigen értettük, de ha vár is valakit, talán csak nem küld ki bennünket reggelig...

- Üljenek már le, – mondta, és kenyeret bontott ki egy kendőből, – gondolom, éhesek, van egy kis sózott szalonnám és egy kis füstölt kolbászm... a dió meg az alma majd a csemege lesz...

- Vár valakit? – kérdeztem a föltett két terítékre mutatva, amelyek mellé most odatette a harmadikat.

- Hiszen mondtam: várom az Urat! Most meg karácsony van, hogyne jutna eszembe, amit mondott: „éhes voltam és ennem adtatok, szomjas voltam, és innom adtatok...”

A kis kályhán a bádognakannában zubogni kezdett a víz, az öreg teát dobott bele, és azt mondta: – tessék, egyenek, igyanak! Szívesen adom, mert az Úr azt mondta, hogyha megtettük ezt bárkivel, Ővele tettük meg. Itt a hegyek között kétszeres a szolgálat értéke...

Kristófra néztem. Csak úgy itta az öreg szavait. És valahogy kiveszett belőlünk az aggodalom. Tudtuk, hogy az öreg megmutatja reggel az utat. Elkezdtünk falatozni.

Addig én elolvasom, jó? – mondta, és mi nem mertük megkérdezni, mit akar olvasni, furcsa szégyenkezéssel éreztük, hogy tudnunk

kellene. Kopott Bibliát vett elő, és olvasni kezdte a Születés történetét. Azt, amit én is fölolvastam ma este...

Van esetleg nekünk is egy Bibliánk...

Igehirdetés az idősek szeretetvendégségén, 2023. november 11.

Mit nevezünk *otthonnak*? Ahol *fedél* vár ránk? Sokaknak még fedél sincs a fejük felett. Talán a *komfortosan* berendezett lakást? Van egy törvényen kívüli város Kaliforniában, Slab City, a hippik, anarchisták, hajléktalanok, szektások lakókocsivárosa. Ott nem kell megvenni a földet, nem kell adózni, nem kell betartani a törvényeket. De nincs komfort! Nem viszik el a városból a szemetet, nincs közmű hálózat sem. Dízel generátorokat és napelemeket használnak az áram előállításához. Vizet a legközelebbi településről, 6 km-ről hordanak. Egy lakókocsiban van csak kulturált fürdési lehetőség, valamint reggeli és meleg vacsora ellátás. Talán az az otthon igazi jellemzője, hogy hidegben jól van fűtve, a forróságban pedig hűvös klímájú? Az is lehet, hogy az otthon legfontosabb funkciója a *védelem*. A török időkben úgy építettek házakat a magyar mezővárosokban, hogy sok vak-közt, vagy annak látszó utcácskát képeztek, ahonnan csak a helybeliek tudták, hogy hogyan lehet kijutni. A kerítéseket olyan magasra építették, hogy nem lehetett belátni az udvarokba, s ha az utca felől jött az ellenség, a városlakók hátul egérutat nyertek. Az igazi otthon búvóhely vagy nyugvóhely? *Mit nevez a Szentírás otthonnak*? A földön sátor, az égben város? A mennyei város? Jézus Krisztus azt mondja: „moné” (gör.), azaz maradandó hely. „Az én Atyám házában sok hajlék van” (János 14,2). Az otthon *a kapcsolatot* jelenti. A tékozló fiú visszatér, az apja befogadja. Az otthon a helyreállított állapot. „Az örök Isten a te menedéked, örökkévaló karjai tartanak.” (5 Mózes 33,27) „Nekem olyan jó Isten közelsége!” (Zsoltárok 73,28) Mit tehetünk az otthonért? Berendezzük az előszobát, azaz a gyülekezetet, szeretettel béleljük ki (Énekek éneke 3,10). Hívjuk az Úr hajlékához és az Ő háromszor szent személyéhez az embereket (Ézsaiás 55,1-2). A krisztusi gyülekezet otthon - otthona az Úrhoz térteknek, a Vele kapcsolatban levőknek. „És ha majd elmentem, és helyet készítettem nektek, ismét eljövök, és magam mellé veszek titeket, hogy *ahol én vagyok, ti is ott legyetek.*” (János 14,3)

/Kenyeresy Károly lelképásztor/

Örvendj világ! – Adventi játszóház, 2023. december 8.

Karácsony közeledtével, advent idején sokakban megfogalmazódik a kérdés: vajon mi tesz boldoggá, mi ad örömet a számunkra? Ezt a kérdést tettük fel mi is, az idei játszóházunkban megjelent közel 40 gyermeknek és kísérőiknek. Kicsik és nagyobbak lelkesen kiabálták be válaszaikat: nincs iskola, hóesés, hógolyózás, szánkózás, korcsolyázás, hoverboard-ozás, PlayStation 5, tablet, telefonozás a barátokkal, finom ételek, sütemények, karácsonyfa díszítés, ajándékok a fa alatt...

Ezek a dolgok örömet okoznak, de az ilyen örömök nem tartanak sokáig. A hóemberek elolvadnak, a finom ételek elfogynak, az ajándékok elromlanak, vagy megunjuk őket. De vajon lehet olyan öröme is az embernek, amely egész éven át tart? Egy ilyen örömről szólt ez a délelőtti alkalom. Egy egész évre, egy életre szóló örömről hallhattunk Ézsaiás próféta szavain keresztül mindazokról a dolgokról, amiket az Úr mondott el neki, amiket ő látott, hallott és megértett, amiket leírt és bekerültek a Bibliába. Ezeket a jeleket, nyomokat láthatták a gyerekek is. Isten egy gyermeket említ (Ézs 7,14), majd megüzeni, hogy az

újszülött kisfiú egy hatalmas Király lesz – Aki az Isten Fia! (Ézs 9,5–6). Ez a Király mindenkire szólani akar, mindannyiunk királya akar lenni, közel akar kerülni hozzánk. Énekünk is erről az örömhírről szól:

„Örülj föld és örülj ég, Halleluja,
Isten fia jött közénk, Halleluja,
Emberré lett érettünk, így lett üdvösségünk,
Így lett üdvösségünk...”

Idén először nem süteményeket, hanem különleges karácsonyi szendvicseket és sok-sok gyümölcsöt kóstolhattak a résztvevők, amit konfirmandus lányok és szolgáló asszonytestvérek készítettek. Nem maradt el a hagyományos csillagkeresés a templomban, voltak ismétlő kérdések szaloncukorért, és szebbnél-szebb karácsonyfadíszek kerültek ki az ügyes kezű gyerekek és anyukák kezeiből.

Dicsőség és hála a Magasságos Istennek, hogy együtt lehettünk Advent első vasárnapján, hogy nemcsak egy rövid időre, hanem egész életre szóló boldogságot ajándékozott nekünk.

C. H. Spurgeon: Az Úr a mi igazságunk (vö. Jer 23,6)

Mindig nagy nyugalmat, belső csöndességet, és békét fog adni egy keresztyénnek az, ha Krisztus tökéletes igazságára gondol. Isten szentjei milyen gyakran letörtek és szomorúak! Nem hiszem, hogy ennek így kellene lennie. Azt sem gondolom, hogy ilyenek lennének, ha mindig képesek volnának a saját tökéletes voltukat látni Krisztusban. Vannak néhányan, akik mindig erkölcstelenségről, szívük gonoszságáról, a lélek veleszületett romlottságáról beszélnek. Mindez igaz persze, de miért nem mennek egy kicsivel tovább, és emlékeznek arra is, hogy *tökéletessé* lettünk Krisztus Jézusban? (Kol 1,28)

Nem csoda, ha azok, akik a saját romlottságuk gondolatánál leragadnak, búskomor arccal járnak. Azonban, ha eszünkbe idézzük, hogy Krisztus Jézus *igazságul lett nekünk* (1 Kor 1,30), meg fog vidámodni a szívünk. Bármilyen baj ér, akárhogy is támad a Sátán, bármilyen sok mindent kell még elszenvednem, mielőtt eljutok a mennybe, az isteni kegyelem szövetségében ezeket már elvégezte értem. Nem fogunk híjával találatni Isten mérlegén, mert Krisztus elvégzett mindent. Azt mondta a kereszten: *Elvégeztetett!* (Jn 19,30) És ha egyszer már elvégeztetett, akkor tökéletes vagyok Őbenne, és örvendezhetek *kimondhatatlan, dicsőült örömmel*. (1 Pt 1,8) *Nincs saját igazságom a törvényből, hanem a Krisztusban való hit által van igazságom, Istentől való igazságom a hit alapján*. (Fil 3,9)

A mennyországon innen nem fogsz szentebb embereket találni azoknál, akik szívükbe fogadták a Krisztus igazságáról szóló tanítást. Amikor a hívó eljut odáig, hogy így szóljon: „Csak Krisztus érdeméért élek, egyedül benne nyugszom meg megváltásom kérdésében, és hiszem, hogy bár méltatlan vagyok, de meg vagyok mentve Jézusban”; akkor ez a hálára indító gondolat ébred bennem: „Én pedig ne éljek Jézusért? Ne szeressem és ne szolgáljam Őt, holott látom, hogy csakis az Ő érdeméért menekültem meg?” *A Krisztus szeretete szorongat minket, hogy akik élnek, ezután ne maguknak éljenek, hanem annak, aki értük meghalt és feltámadt*. (2Kor 5,14–15) Ha a nekünk tulajdonított megigazulás megszabadít minket, akkor értékeljük nagyra a vele együtt kapott igazságot!

Presbiteri fogadalomtétel, 2023. december 17.

Október 8-án sor került a hatévenként esedékes presbiter- és főgondnok választásra. Ezt követően a december 17-ei istentiszteletünk keretében a tisztségüket először viselők fogadalmat tettek. Névsoruk:

Balogh Pál, Bence-Bálint Ágnes Ivett, Berkes Péter, Iszlai Levente, Juhász Béla, Kárpáti Gábor, Kovács István Zoltán, Nagyné Erki Szilvia, és Peiker Mórió László presbiterek, és Vaszkun Tibor főgondnok.

Kérjük Isten vezetését és segedelmét az új presbitérium szolgálatához, valamint szeretnénk köszönetet mondani a január 1-jével leköszönő testület minden tagjának áldozatos munkájáért. Az Úr áldja meg az életüket!

/Csolák Dániel/

A 2023-as év anyakönyvi adatai

Megkereszteltek

március 26-án Kozma Péter és Török Anett gyermeke Alíz,
május 7-én Sass Norbert és Szűcs Carmen gyermeke Amélia,
május 14-én Urbánszki Tamás és Gorda Vivien gyermeke Áron,
május 28-án Szabó Szabolcs és Hepp Mónika gyermeke Benjámín,

május 29-én Bernáth József és Juhász Mónika Ágnes gyermekei Vivien és József,
június 4-én Bodok Béla és Papp Brigitta gyermeke Bence,
július 2-án Katona Ferenc és Tatár Mária gyermeke Ferenc Mózes,
július 2-án Vaszkun Balázs és Osváth Ildikó Zsuzsanna gyermeke Máté,
július 9-én Szabó Bence és Nagy Zsófia gyermeke Lilla,
augusztus 27-én Botos Sándor Norbert és Tóth Beatrix gyermeke Linett,
október 15-én Péter Zsolt és Németh Henrietta gyermeke Soma,
október 22-én Rózsa János Péter és Ócsai Nóra Bea gyermeke Emma,
október 22-én Robotka Imre és Varga Beáta gyermeke Benett,
október 22-én Vaszkun Csaba és Miklósi Annamária gyermeke Zalán Magor,
november 12-én Pájer Ottó és Márkus Judit gyermekei Petra és Dominika,
november 12-én Tóth Dávid és Fodor Livia gyermeke Hunor,
november 19-én Gál Balázs és Olesiák Hajnalka gyermeke Mátyás,
december 3-án Dávid Tamás és Torday Klára gyermekei Etelka és Magdolna,
december 17-én Varga Dávid és Vígh Gréta gyermeke Vencel.

Az Úr áldja meg a családokat és a gyermekek keresztyén hitben való nevelését!

Felnőtt keresztelés:

március 26-án Török Anett

május 7-én Balogh Zsuzsanna

Az Úr áldja meg az életüket!

Konfirmáltak (2023. május 28-án)

Gyóni Szilárd, Hajdu Csongor, Szabó Bátor, Szabó Benjámin, Demény Sára Eszter, Eged Nóra, Frecskó Petra Loretta, Kerekes Hanna, Kovács Janka, Kovács Nóra Anna, Lőrinc Bianka, Márkus Maja, Tóth Boglárka.
Imádkozzunk lelki épülésért mindannyiuk szívében!

Felnöttek konfirmációja keresztelővel

március 26-án Török Anett,

május 7-én Balogh Zsuzsanna,

augusztus 20-án Fazakas Szabolcs.

Imádkozzunk lelki épülésért mindannyiuk szívében!

Házasságot kötöttek

május 20-án Kenyeressy Kálmán és Molnár Stefánia,
június 17-én Kovács Zoltán és Király Renáta,
június 23-án Szabó Zoltán és Nagy Andrea,
június 24-én Nagy Zoltán és Zsíros Zsanett,
augusztus 12-én Bérczi Dávid Áron és Oláh Brigitta,
szeptember 9-én László Krisztián és Szőke Renáta.

Az Úr áldása kísérje közös útjukat!

Elhunytak

Tarczali Dezső (+94), özv. Kiss Tiborné sz. Lengyel Erzsébet (+89),
Nagy József (+90), Márkus Lászlóné sz. Vida Ilona (+74), Németh
Attila (+57), Székely Ilona (+84), Kovács Aurél (+74), Füredi Mihály
(+96), Csengeri Imre (+86), özv. Szövetes Gyözőné sz. Rutkai Ágnes
Mária (+83), Barcsik Nolen Adrián (+újszülött), Kürthyné Szántay
Mária (+80), Sebestyén Zsuzsanna sz. Ágoston Zsuzsanna (+62).

További elhunytak:

Szűcs János (+63), dr. Monostori Miklósné sz. Szakátsi-Csorba Éva néni
(+86)

A Szentlélek vigasztaló kegyelmét kérjük szereteteik számára!

Hirdetések

Gyülekezetünk közösségi élete és a hittanoktatás az elektronikus csatornák használatával is történik. Igehirdetéseket, friss bibliai tanításokat, bátorításokat itt olvashatnak és hallgathatnak:

<https://honlap.parokia.hu/lap/gyongyosi-reformatus-honlap>

Imádságban hordozzuk egymást!

Rendkívüli alkalmaink:

december 24. vasárnap 10⁰⁰ – ünnepi istentisztelet

december 24. vasárnap 15⁰⁰ – családi karácsonyi istentisztelet

december 25. hétfő 10⁰⁰ – karácsonyi úrvacsorai istentisztelet

december 26. kedd 10⁰⁰ – karácsonyi úrvacsorai istentisztelet

december 30. szombat 16⁰⁰ – ifjúsági előszilveszter

december 31. vasárnap 17⁰⁰ – óévi háladó istentisztelet

január 1. hétfő 10⁰⁰ – újévi istentisztelet a templomban

január 7. vasárnap 10⁰⁰ – istentisztelet a templomban

lelkészi beszámolóval

január 14. vasárnap 10⁰⁰ – családos istentisztelet a templomban

Az istentiszteletek ideje alatt, gyerekistentiszteletre várjuk a gyerekeket.

Minden hónap második vasárnapján családos istentiszteletet tartunk, melyekre szeretettel várjuk a hittanos családokat is.

Kérjük, hogy aki nehéz körülmények között van, jelezze felénk, hogy segíthessünk! Imakéréseket is küldhetnek:

karolykenyeressy67@gmail.com vagy ige.szava@gmail.com

„Hála legyen Istennek kimondhatatlan ajándékáért.” (2 Korinthus 9,15)

Gyöngyszem című gyülekezeti újságunk közel 200 példányban jelenik meg, ennek költségéhez szívesen fogadjuk a testvérek jószándékú adományait. Gyöngyösi Református Egyházközség bankszámla száma:

11739030-20108454-00000000

A Semper Reformari Debet Alapítvány adószáma 1%-os adózási rendelkezéshez (felajánláshoz): **18570089-1-10**

<p>Kiadja: A GYÖNGYÖSI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG</p>
<p>Szerkesztők: Gyülekezetünk szolgáló közössége</p>
<p>Címünk: 3200 Gyöngyös Arany János utca 2. tel: 06-37/311-563</p>

**Ezúton kívánunk minden
kedves gyülekezeti tagunknak
és olvasónknak Áldott
Karácsonyt és Új Esztendőt!**

**Az Úr áldását kérjük a
Gyülekezetünkre!**